

**Vanhin Chi Hong
(Sam) Wong**

seitsemänkymmenen
koorumiasta

Wilfordin paastouhri

Yhtenä päivänä näin, kun vanhin poikamme Wilford valmisteli kymmenyskuorta. Hän oli tuolloin varmaankin noin viisivuotias. Wilford ei ansainnut rahaa, joten mietin, miksi hän maksoi kymmenykset. Kun kysyin häneltä, hän kertoi minulle, että itse asiassa hän maksoi paastouhrin.

Wilfordilla ei ollut kovin paljon omaa rahaa. Mutta hän halusi silti innoissaan maksaa paastouhrin.

Tuo ystävällinen teko teki minuun vaikutuksen. Kysyin häneltä, miksi hän oli päättänyt tehdä niin.

Wilford vastasi: ”Minulla ei ole mitään tarpeita. Mutta tiedän, että on muita, joilla niitä on.” Hän tiesi, että hänen rahansa auttaisivat ihmisiä. Hän oli hyvin iloinen siitä.

Sain tuosta yksinkertaisesta kokemuksesta hyvän opetuksen: lapset ovat todella soposoinnussa

Hengen kanssa ja heillä on luonnostaan Kristuksen kaltaista rakkautta. Wilfordilla oli jotakin sellaista, mitä hän ei tarvinnut, ja hän tiesi, että se auttaisi muita ihmisiä. Hän oli halukas tekemään tuon uhrauksen.

Rahan säästäminen on hyvä asia. Mutta nuori poikani antoi minulle toisen opetuksen esimerkillään. Kuuntelemalla Henkeä me voimme siunata muiden elämää antamalla omastamme. ■